

במדבר / חקת-בלק

חקת
ט"א

וידבר יהוה אל-משה ואל- ס
ב אהרן לאמר: זאת חקת
התורה אשר-צוה יהוה לאמר
דבר | אל-בני ישראל ויקחו
אליה פרה אדמה תמימה
אשר אין-בה מום אשר לא-
ג עלה עליה על: ונתתם אתה
אל-אלעזר הכהן והוציא אתה
אל-מחויץ למחנה ושחט אתה
ד לפניו: ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל-נכח
פני אהל-מועד מדמה שבע
ה פעמים: ושרף את-הפרה
לעינינו את-ערה ואת-בשרה
ואת-דמה על-פרשה ישרף:
ו לקח הכהן עץ ארז ואזוב
ושני תולעת והשליך אל-תוך
ז שרפת הפרה: וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר
יבא אל-המחנה וטמא הכהן
ח עד-הערב: והשרף אתה יכבס
בגדיו במים ורחץ בשרו במים
ט וטמא עד-הערב: ואסף | איש
טהור את אפר הפרה והניח
מחויץ למחנה במקום טהור
והיתה לעדת בני-ישראל
למשמרת למי נדה חטאת
י* הוא: וכבס האסף את-אפר

הפרה את-בגדיו וטמא עד-
הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם לחקת עולם:
יא הנגע במת לכל-נפש אדם
יב וטמא שבעת ימים: הוא
יתחטא-בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר ואם-לא
יתחטא ביום השלישי וביום
יג השביעי לא יטהר: כל-הנגע
במת בנפש האדם אשר-ימות
ולא יתחטא את-משכן יהוה
טמא ונכרתה הנפש ההוא
מישראל כי מי נדה לא-זרק
עליו טמא יהיה עוד טמאתו
יד בו: זאת התורה אדם כי-ימות
באהל כל-הבא אל-האהל
וכל-אשר באהל יטמא שבעת
טו ימים: וכל כלי פתוח אשר
אין-צמיד פתול עליו טמא
טז הוא: וכל אשר-יגע על-פני
השדה בחלל-חרב או במת
או-בעצם אדם או בקבר
יז יטמא שבעת ימים: ולקחו
לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל-כלי:
שני ולקח אזוב וטבל במים איש
ח טהור והזה על-האהל ועל-
כל-הכלים ועל-הנפשות אשר
היו-שם ועל-הנגע בעצם
או בחלל או במת או בקבר:

ט והזה הטהור על-הטמא ביום
השלישי וביום השביעי
וחטאו ביום השביעי וכבס
בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
כ ואיש אשר-יטמא ולא יתחטא
ונכרתה הנפש ההוא מתוך
הקהל כי את-מקדש יהוה
טמא מי נדה לא-זרק עליו
כא טמא הוא: והיתה להם לחקת
עולם ויזה מי-הנדה יכבס
בגדיו והנגע במי הנדה יטמא
כב עד-הערב: וכל אשר-יגע-בו
הטמא יטמא והנפש הנגעת
תטמא עד-הערב:
כא ויבאו בני-ישראל כל-העדה
מבבר-צן בחודש הראשון
וישב העם בקדוש ותמת שם
ב מרים ותקבר שם: ולא-היה
מים לעדה ויקהליו על-משה
ג ועל-אהרן: וירב העם עם-
משה ויאמרו לאמר ולו גוענו
ד בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה
הבאתם את-קהל יהוה אל-
המדבר הזה למות שם אנחנו
ה ובעירנו: ולמה העליתנו
ממצרים להביא אתנו אל-
המקום הרע הזה לא | מקום
זרע ותאנה וגפן ורמון ומים
י אין לשדות: ויבא משה ואהרן

מִפְּנֵי הַקְּהָל אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיִּרְאוּ כְבוֹד-יְהוָה אֲלֵיהֶם:

^{שלישי (שני)} ז וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

ח קַח אֶת-הַמִּטָּה וְהַקְּהָל אֶת-הָעֵדָה אִתָּה וְאֶהְרֹן אַחִיךָ וּדְבַרְתֶּם אֶל-הַסֹּלֶעַ לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִימֵי וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן-הַסֹּלֶעַ וְהִשְׁקִיתָ אֶת-הָעֵדָה וְאֵת בְּעֵרֵם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַמִּטָּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת-הַקְּהָל אֶל-פְּנֵי הַסֹּלֶעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּ-נָא הַמַּיִם הַמֵּן-הַסֹּלֶעַ הַזֶּה נּוֹצֵיא לָכֶם מַיִם: וַיִּרֶם מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ וַיַּךְ אֶת-הַסֹּלֶעַ בַּמִּטָּה וּפְעֻמִּים וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשֶׁת הָעֵדָה וּבְעֵרֵם:

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶהְרֹן יַעַן לֹא-הֵאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת-הַקְּהָל הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָהֶם: הֲמָה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר-רִבּוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה וַיִּקְדַּשׁ בָּם:

^{רביעי יד} וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מְלֹאכִים ס מִקְדָּשׁ אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה

אָמַר אַחִיךָ יִשְׂרָאֵל אִתָּה יֹדַעַת אַתְּ כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּאתְנוּ: וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיִם וַנִּשָּׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וּנְרַעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹא-אֲבֹתֵינוּ: וַנִּצְעַק אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מְלֹאךְ וַיֵּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקִדְשׁ עִיר קִצְהָ גְבוּלָה:

יז נַעֲבְרָה-נָא בָאָרֶץ לֹא נַעֲבֹר בְּשׂוּדָה וּבְכָרֶם וְלֹא נִשְׁתַּה מִי בָּאָר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֶלְךְ לֹא נִטָּה יָמִין וּשְׂמָאלוּ עַד אֲשֶׁר-נַעֲבֹר גְּבוּלָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן-בְּחָרַב אֲצֵא וַיִּקְרָאתָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמַסְלַח נַעֲלָה וְאִם-מִימִיָּה נִשְׁתַּה אָנֹכִי וּמִקְנֵי וְנָתַתִּי מַכְרָם רַק אִין-דְּבַר בְּרַגְלִי אַעֲבֹרָה: וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֲדוֹם לִקְרָאתוֹ בַּעַם כְּבֹד וּבִיד חֲזָקָה: וַיִּמְאַן אֲדוֹם וְנָתַן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגְבוּלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלָיו:

^{חמישי (שלישי) כב} וַיִּסְעוּ מִקְדָּשׁ וַיָּבִיאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-הָעֵדָה הָרֹדֶת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶהְרֹן בְּהֵרֹד הָהָר עַל-גְּבוּל אֲרֶץ-אֲדוֹם לֵאמֹר: וַאֲסַף

אֶהְרֹן אֶל-עַמּוּי כִּי לֹא יָבֵא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר-מְרִיתֶם אֶת-פִּי לְמִי מְרִיבָה: קַח אֶת-אֶהְרֹן וְאֶת-אַלְעָזָר בְּנוֹ וְהֵעַל אִתְּם הָרֹדֶת: וְהִפַּשְׁט אֶת-אֶהְרֹן אֶת-בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתֶּם אֶת-אַלְעָזָר בְּנוֹ וְאֶהְרֹן וְאֶסַף וּמַת שָׁם:

כד וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלֶה אֶל-הָרֹדֶת לְעֵינֵי כָּל-הָעֵדָה: וַיִּפַּשְׁט מֹשֶׁה אֶת-אֶהְרֹן אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ אִתְּם אֶת-אַלְעָזָר בְּנוֹ וּמַת אֶהְרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר וַיִּרֹד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן-הָהָר: וַיִּרְאוּ כָּל-הָעֵדָה כִּי גִזַּע אֶהְרֹן וַיִּכְפּוּ אֶת-אֶהְרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל:

כה וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ-עַרְדִּי יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב | מִמֶּנּוּ שְׂבִי: וַיִּדְרֹר יִשְׂרָאֵל נֶדְרָ לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נָתַן תָּתֵן אֶת-הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת-עֲרִייהֶם: וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת-הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם אֶתְהֶם וְאֶת-עֲרִייהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם חֲרָמָה:

ז

כ"ה וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים
הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל כָּכָל־עָרֵי
הָאֱמֹרִי בְּחִשְׁבֹּן וּבְכָל־בְּנֵי־הָ:
כ"ו כִּי חִשְׁבֹּן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נָלַחַם בְּמֶלֶךְ
מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־
כ"ז אֶרְצוֹ מִדֹּד עַד־אַרְנוֹן: עַל־כֵּן
יֹאמְרוּ הַמַּשְׁלִיִּים בְּאוֹ חִשְׁבֹּן
כ"ח תִּבְנֶה וּתְכַוֵּן עִיר סִיחֹן: כִּי־
אֲשֶׁר יֵצֵא מִחִשְׁבֹּן לַהֲבֵה
מִקְרִית סִיחֹן אֲכָלָה עַר מוֹאָב
כ"ט בְּעָלֵי בְמוֹת אַרְנוֹן: אוֹי־לָךְ
מוֹאָב אֲבָדְתָּ עַם־כְּמוֹשׁ נִתָּן
בְּנֵי פִלִּיטִים וּבְנֵי־בִשְׁבִית
ל לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן: וַיִּנָּרֶם אֲבֹד
חִשְׁבֹּן עַד־דִּיבְזָן וַנִּשְׁיֵם עַד־
ל"א נָפַח אֲשֶׁר עַד־מִידְבָּא: וַיֵּשֶׁב
ל"ב יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצֵי הָאֱמֹרִי: וַיִּשְׁלַח
מֹשֶׁה לְרֹגֵל אֶת־יַעֲזָר וּלְכַדוֹ
בְּנֵי־הָאֱמֹרִי וַיִּירֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי
ל"ג אֲשֶׁר־שָׂם: וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ
הַבְּשָׁן וַיֵּצֵא עֹוג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן
לְקִרְאָתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ
מִפְּטוֹר
ל"ד לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה אֶל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי
בְיַדְךָ נִתְּתִי אֹתוֹ וְאֵת־כָּל־עַמּוֹ
וְאֵת־אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
ל"ה אֲשֶׁר וַיֵּשֶׁב בְּחִשְׁבֹּן: וַיִּזְכּוּ אֹתוֹ
וְאֵת־בְּנָיו וְאֵת־כָּל־עַמּוֹ עַד־

בְּסֹפֶר מַלְחַמַּת יְהוָה אֶת־וְהַב
בְּסוּפָה וְאֵת־הַנְּחָלִים אַרְנוֹן:
טו וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה
לְשֹׁבֵת עַר וַנִּשְׁעַן לְגִבּוֹל מוֹאָב:
טז וּמֹשֶׁם בָּאָרָה הוּא הַבָּאָר אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֲסֹף אֶת־
הָעָם וְאִתְּנָה לָהֶם מַיִם:
יז אִז יִשְׁיֹר יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלָי בְּאֵר עֲנֹו־
י"ח לֵה: בָּאֵר חֲפֹרָה שְׂרִים פְּרוּהָ
נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקֵק בְּמִשְׁעַנְתָּם
י"ט וּמַמְדַּבֵּר מִתְּנָה: וּמִמִּתְּנָה
נְחֹלִיאֵל וּמִנְחֹלִיאֵל בְּמוֹת:
כ וּמִבְּמוֹת הַגִּיאָ אֲשֶׁר בְּשֹׁדָה
מוֹאָב רֹאשׁ הַפְּסָגָה וַנִּשְׁקָפָה
עַל־פְּנֵי הַיַּיִשִּׁימֹן:
שְׁבִיעִי
רְבִיעִי
כ"א וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־
סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי לֵאמֹר:
כ"ב אֲעַבְרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נָטָה
בְּשֹׁדָה וּבְכָרֶם לֹא נִשְׁתָּה מִי
בְּאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֶלְךְ עַד
כ"ג אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבֻלְךָ: וְלֹא־נִתָּן
סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבּוֹלוֹ
וַיֹּאסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ
וַיֵּצֵא לְקִרְאָת יִשְׂרָאֵל הַמְדַבְּרָה
וַיִּבֵּא יְהִצֵּה וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל:
כ"ד וַיִּכְּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חֲרָב וַיִּירֶשׁ
אֶת־אֶרְצוֹ מֵאַרְנוֹן עַד־יַבֵּק עַד־
בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גִּבּוֹל בְּנֵי עַמּוֹן:

ד וַיִּסְעוּ מֵהַר הַהָר דֶּרֶךְ יַם־סוּף
לְסָבָב אֶת־אֶרֶץ אֲדוּם וַתִּקְצַר
ה גַּם־הָעָם בְּדֶרֶךְ: וַיִּדְבַּר
הָעָם בְּאַלְהֵיִם וּבְמֹשֶׁה לְמַה
הָעֲלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְמוֹת
בְּמַדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם
וַנִּפְשְׁנוּ קִצֵּה בְּלַחַם הַקֶּלֶקֶל:
ו וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעָם אֶת הַנְּחָשִׁים
הַשְּׂרָפִים וַיִּנְשְׁכוּ אֶת־הָעָם
ז וַיִּמַּת עַם־רַב מִיִּשְׂרָאֵל: וַיִּבֵּא
הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חֲטָאנוּ
כִּי־דַבַּרְנוּ בַיהוָה וְכַךְ הִתְפַּלֵּל
אֶל־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעֲלֹנוּ אֶת־
הַנְּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד
ח הָעָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
עֲשֵׂה לָךְ שֵׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־
ט נֶס וְהָיָה כָל־הַנְּשׂוּף וַרְאָה אֹתוֹ
ט וְחִי: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נְחָשֶׁת
וַיִּשְׁמְהוּ עַל־הַנֶּס וְהָיָה אִם־
י נִשָּׁף הַנְּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהִבִּיט
שִׁישִׁי
י' אֶל־נְחָשׁ הַנְּחָשֶׁת וְחִי: וַיִּסְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ:
יא וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵיִי
הָעֵבְרִים בְּמַדְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
י"ב מוֹאָב מִמְזֹרַח הַשָּׁמֶשׁ: מֹשֶׁם
י"ג נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרָד: מֹשֶׁם
נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אַרְנוֹן אֲשֶׁר
בְּמַדְבָּר הַיֵּצֵא מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי כִי
אַרְנוֹן גְּבּוֹל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב
י"ד וּבֵין הָאֱמֹרִי: עַל־כֵּן יֹאמֶר

וַיִּזְרַשׁ

בלתי השאיר-לו שריד ויירשו
 כב* את-ארצו: ויסעו בני ישראל
 ויחנו בערבות מואב מעבר
 לירדן ורחו:
 בלק ב
 וירא בלק בן-צפור ס
 את כל-אשר-עשה ישראל
 לאמרי: ויגר מואב מפני העם
 מאד פי רב-הוא ויקץ מואב
 ר מפני בני ישראל: ויאמר מואב
 אל-זקני מדין עתה ילחכו
 הקהל את-כל-סביבתינו
 פלחף השור את ירק השדה
 ובלק בן-צפור מלך למואב
 ה* בעת ההוא: וישלח מלאכים
 אל-בלעם בן-בער פתורה
 אשר-על-הנהר ארץ בני-עמו
 לקרא-לו לאמר הנה עם יצא
 ממצרים הנה כסה את-עין
 ה ארץ והוא ישב ממלי: ועתה
 לכה-נא ארה-לי את-העם
 הזה כי-עצום הוא ממני אולי
 אוכל נפה-בו ואגרשנו מן-
 הארץ פי ידעתי את-אשר-
 תברך מברך ואשר תאר יואר:
 וילכו זקני מואב וזקני מדין
 וקסמים בידם ויבאו אל-
 בלעם וידברו אליו דברי בלק:
 ח* ויאמר אליהם לינו פה הלילה
 והשבתי אתכם דבר כאשר
 ידבר יהוה אלי וישבו שרי-

ט מואב עם-בלעם: ויבא אלהים
 אל-בלעם ויאמר מי האנשים
 י האלה עמך: ויאמר בלעם אל-
 האלהים בלק בן-צפור מלך
 יא מואב שלח אלי: הנה העם
 היצא ממצרים וכיס את-עין
 הארץ עתה לכה קבה-לי
 אתו אולי אוכל להלחם בו
 יב וגרשתי: ויאמר אלהים אל-
 בלעם לא תלך עמהם לא תאר
 יג את-העם פי ברוך הוא: ויקם
 בלעם בבקר ויאמר אל-שרי
 בלק לכו אל-ארצכם פי מאן
 יהוה לתמי הלהך עמכם:
 יד ויקומו שרי מואב ויבאו אל-
 בלק ויאמרו מאן בלעם הלהך
 טו עמנו: ויסף עוד בלק שלח
 שרים רבים ונכבדים מאלה:
 טז ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו
 כה אמר בלק בן-צפור אל-
 יז נא תמנע מהלהך אלי: כי-כבד
 אכבדך מאד וכל אשר-תאמר
 אלי אעשה ולכה-נא קבה-לי
 ח* את העם הזה: ויען בלעם
 ויאמר אל-עבדי בלק אם-
 יתן-לי בלק מלא ביתו כסף
 וזהב לא אוכל לעבד את-פי
 יהוה אלהי לעשות קטנה או
 יט גדולה: ועתה שבו נא בזה גם-
 אתם הלילה ואדעה מה-יסף

כ יהוה דבר עמי: ויבא אלהים |
 אל-בלעם לילה ויאמר לו
 אם-לקרא לה באו האנשים
 קום לה אתם ואף את-הדבר
 אשר-אדבר אליך אתו תעשה:
 כא ויקם בלעם בבקר ויחבש את-
 שלושי
 אתו וילך עם-שרי מואב:
 כב ויחר-אף אלהים כי-הולך
 הוא ויתניצב מלאך יהוה בדרך
 לשטן לו והוא רכב על-אתו
 כג ושני נערו עמו: ותרא האתון
 את-מלאך יהוה נצב בדרך
 וחרבו שלופה בידו ותט
 האתון מן-הדרך ותלה בשדה
 ויך בלעם את-האתון להטתה
 כד הדרך: ויעמד מלאך יהוה
 במשעול הפרמים גדר מזה
 כה וגדר מזה: ותרא האתון את-
 מלאך יהוה ותלחץ אל-הקיר
 ותלחץ את-רגל בלעם אל-
 סו הקיר ויסף להפתה: ויסף
 מלאך-יהוה עבור ויעמד
 במקום צר אשר איז-דרך
 כז לנטות ימין ושמאל: ותרא
 האתון את-מלאך יהוה ותרכץ
 תחת בלעם ויחר-אף בלעם
 כח ויך את-האתון במקל: ויפתח
 יהוה את-פי האתון ותאמר
 לבלעם מה-עשיתי להך פי
 הכיתני זה שלש רגלים:

ס* א בעור

וַיֹּאמֶר מִן־אָרֶם יִנְחָנִי בַלַּק
מֶלֶךְ־מוֹאָב מֵהַדְּרֵי־קָדֶם לְכֹה־
אֲרֵה־לִי יַעֲקֹב וּלְכֹה וְעִמָּה
יִשְׂרָאֵל׃ מֵה אֶקַּב לֹא קִבַּה אֶל־
וּמֵה אֲזַעֵם לֹא זָעַם יְהוָה׃ כִּי־
מֵרֵאשׁ צִירִים אֲרֹאנוּ וּמִגְּבֻעוֹת
אֲשׁוּרֵנוּ הִזְעַם לְבַדְדִי יִשְׁכַּן
וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב׃ מִי מִנֶּה ס
עֹפֵר יַעֲקֹב וּמִסֹּפֵר אֶת־רִבְעֵ
יִשְׂרָאֵל תִּמַּת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָיִם
וַתְּהִי אַחֲרֵיכִי כִּמְהוּ׃ וַיֹּאמֶר
בַּלַּק אֶל־בַּלְעָם מִה עֲשִׂיתָ לִּי
לְקַב אֵיבִי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ
בְּרַךְ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֵת
אֲשֶׁר יוֹשִׁים יְהוָה בְּפִי אֲתוּ
אֲשֶׁר לְדַבֵּר׃ וַיֹּאמֶר אֱלוֹי
בַּלַּק לֵךְ־נָא אֲתִי אֶל־מְקוֹם
אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם אֶפֶס
קִצְהוּ תִרְאֶה וְכֹלֹ לֹא תִרְאֶה
וְקִבְּנוּ־לִי מִשָּׁם׃ וַיִּקְחָהּ שֹׂדֵה
צֹפִים אֶל־רֵאשׁ הַפְּסָגָה וַיִּבֶן
שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פָּר וַאֲיֹל
בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר אֶל־בַּלַּק
הַתִּיבֵב כֹּה עַל־עֲלֹתֶךָ וְאַנְכִי
טו אֶקְרָה כֹּה׃ וַיִּקְרָה יְהוָה אֶל־
בַּלְעָם וַיִּשֶׂם דָּבָר בְּפִיו וַיֹּאמֶר
יִי שׁוּב אֶל־בַּלַּק וְכֹה תִדְבֹר׃ וַיָּבֹא
אֱלוֹי וְהֵנּוּ נֹצֵב עַל־עֲלֹתוֹ וַיִּשְׂרִי
מוֹאָב אֲתוּ וַיֹּאמֶר לוֹ בַּלַּק מֵה־
חֵד דָּבָר יְהוָה׃ וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר

הֲלֹא שִׁלַּח שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ
לְקַרְאֵ לְךָ לְמַה לֹּא־הִלַּכְתָּ אֵלָי
הָאֲמַנִּם לֹא אוֹכַל בְּדַרְךָ׃
וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־בַּלַּק הִנֵּה־
בָּאתִי אֵלֶיךָ עֵתָה הִיכַל אוֹכַל
דָּבָר מֵאוֹמֵה הַדְּבָר אֲשֶׁר יוֹשִׁים
רַבִּיעִי
(שִׁשִּׁי)
לֵט אֱלֹהִים בְּפִי אֲתוּ אֲדַבֵּר׃ וַיִּלֶּךְ
בַּלְעָם עִם־בַּלַּק וַיָּבֹאוּ קָרִית
מַ חֲצוֹת׃ וַיִּזְבַּח בַּלַּק בֶּקֶר וַצֹּאֵן
וַיִּשְׁלַח לְבַלְעָם וּלְשָׂרִים אֲשֶׁר
מֵא אֲתוּ׃ וַיְהִי בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח בַּלַּק
אֶת־בַּלְעָם וַיַּעֲלֵהוּ בְּמוֹת
בַּעַל וַיִּרְא מִשָּׁם קִצְהָ הָעַם׃
כִּגֵּא וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־בַּלַּק בְּנֵה־
לִי בֹזֵה שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן
לִי בֹזֵה שִׁבְעָה פָּרִים וּשְׁבַעֵה
ב אֵילִים׃ וַיַּעַשׂ בַּלַּק כַּאֲשֶׁר דָּבָר
בַּלְעָם וַיַּעַל בַּלַּק וּבַלְעָם פָּר
ג וַאֲיֹל בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר בַּלְעָם
לְבַלַּק הַתִּיבֵב עַל־עֲלֹתֶךָ
וְאַלְכָה אִמְלִי יִקְרָה יְהוָה
לְקַרְאֵתִי וְדַבֵּר מֵה־יִרְאֵנִי
ד וְהִגַּדְתִּי לְךָ וַיִּלֶּךְ שְׁפִי׃ וַיִּקְרָה
אֱלֹהִים אֶל־בַּלְעָם וַיֹּאמֶר אֱלוֹי
אֶת־שִׁבְעַת הַמִּזְבְּחֹת עֲרִכְתִּי
ה וְאַעַל פָּר וַאֲיֹל בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיִּשֶׂם
יְהוָה דָּבָר בְּפִי בַלְעָם וַיֹּאמֶר
ו שׁוּב אֶל־בַּלַּק וְכֹה תִדְבֹר׃ וַיִּשָּׂב
אֱלוֹי וְהֵנּוּ נֹצֵב עַל־עֲלֹתוֹ הוּא
ז וְכֹל־שְׂרֵי מוֹאָב׃ וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ

וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לְאֹתוֹן כִּי
הֲתַעֲלֵלֶת בִּי לוֹ יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי
ל כִּי עֵתָה הִרְגַּתִּיךָ׃ וַתֹּאמֶר
הָאֹתוֹן אֶל־בַּלְעָם הֲלֹא אֲנִכִי
אֲתַנֶּה אֲשֶׁר־רַכְבַּת עָלַי מַעֲוֹדָה
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הֵסִפְנָן הַסִּפְנָתִי
לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא׃
לא וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָיו בַּלְעָם וַיִּרְא
אֶת־מֶלֶאךָ יְהוָה נֹצֵב בְּדַרְךָ
וַחֲרָבוֹ שִׁלְפָה בְּיָדוֹ וַיִּקְדַּ
לב וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֶפְרוֹי׃ וַיֹּאמֶר אֱלוֹי
מֶלֶאךָ יְהוָה עַל־מֵה הַכִּיתָ אֶת־
אֲתַנֶּה זֶה שְׁלוֹשׁ רַגְלִים הִנֵּה
אֲנִכִי יִצְאֵתִי לְשֹׁטֵן כִּי־יִירֹט
לג הַדְּרָךְ לְנִגְדִי׃ וַתִּרְאֵנִי הָאֹתוֹן
וַתֵּט לְפָנָי זֶה שְׁלוֹשׁ רַגְלִים אוֹלִי
נִטְתָה מִפְּנֵי כִי עֵתָה גַם־אֲתַכָּה
לד הִרְגַּתִּי וְאוֹתָהּ הַחַיִּיתִי׃ וַיֹּאמֶר
בַּלְעָם אֶל־מֶלֶאךָ יְהוָה חֲטָאתִי
כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אֲתָה נֹצֵב
לְקַרְאֵתִי בְּדַרְךָ וְעֵתָה אִם־רַע
לה בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי׃ וַיֹּאמֶר
מֶלֶאךָ יְהוָה אֶל־בַּלְעָם לֵךְ
עִם־הָאֲנָשִׁים וְאַפֵּס אֶת־הַדְּבָר
אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֲתוּ תִדְבֹר
וַיִּלֶּךְ בַּלְעָם עִם־שְׂרֵי בַלַּק׃
לו וַיִּשְׁמַע בַּלַּק כִּי בָא בַלְעָם וַיִּצְא
לְקַרְאֵתוֹ אֶל־עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר
עַל־גְּבוּל אֲרִזָּן אֲשֶׁר בְּקִצְהָ
לז הַגְּבוּל׃ וַיֹּאמֶר בַּלַּק אֶל־בַּלְעָם

קום בלק וישמע האזינה ערי
 יט בנו צפר: לא איש אל ויכוב
 ובן-אדם ויתנחם ההוא אמר
 ולא יעשה ודבר ולא יקימנה:
 כ הנה ברך לקחתי וברך ולא
 כא אשיבנה: לא הביט און
 בעקב ולא-ראה עמל
 בישאל יהוה אלהיו עמו
 כב ותרועת מלך בו: אל מוציאם
 כג ממצרים פתועפת ראם לו: כי
 לא נחש בעקב ולא-קסם
 בישאל כעת יאמר ליעקב
 כד ולישראל מה-פעל אל: הן-
 עם כלביא יקום וכארי יתנשא
 לא ישכב עד-יאכל טרף ודם-
 כה חללים ישתה: ויאמר בלק
 אל-בלעם גם-קב לא תקבנו
 טו גם-ברך לא תברכנו: ויען
 בלעם ויאמר אל-בלק הלא
 דברתי אליך לאמר כל אשר-
 שישי (שביעי) כז ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר
 בלק אל-בלעם לכה-נא
 אקחה אל-מקום אחר אולי
 וישר בעיני האלהים וקבתו לי
 כח משם: ויקח בלק את-בלעם
 ראש הפעור הנשקף על-פני
 כט הישימן: ויאמר בלעם אל-
 בלק בנה-לי בזה שבעה
 מזבחת והכן לי בזה שבעה
 ל פרים ושבעה אילים: ויעש

בלק כאשר אמר בלעם ויעל
 כדא פר ואיל במזבחה: וירא בלעם
 כי טוב בעיני יהוה לברך את-
 ישראל ולא-הלך בפעם-
 בפעם לקראת נחשים וישת
 ב אל-המדבר פניו: וישא בלעם
 את-עיניו וירא את-ישראל
 שכן לשבטיו ותהי עליו רוח
 ג אלהים: וישא משלו ויאמר
 נאם בלעם בנו בער ונאם
 ד הגבר שתם העין: נאם שמע
 אמרי-אל אשר מחזה שדי
 ה יחזה נפל וגלוי עינים: מה-
 טבו אהליך יעקב משפנתיה
 ו ישראל: כנחלים נטיו כגנת
 עלי נהר פאהלים נטע יהוה
 ז פארזים עליו-מים: וזל-מים
 מדליו וזרעו במים רבים ודם
 מאגג מלפו ותנשא מלכתו:
 ח אל מוציאו ממצרים פתועפת
 ראם לו יאכל גוים צרוי
 ועצמתיהם יגרם וחציו ימחין:
 ט פרע שכב כארי וכלביא מי
 וקימנו מברכה ברוך וארריה
 י ארוו: ויחר-אף בלק אל-
 בלעם ויספק את-כפיו ויאמר
 בלק אל-בלעם לקב איבי
 קראתיך והנה ברכת ברך זה
 יא שלש פעמים: ועתה ברח-
 לך אל-מקומך אמרתי כבוד

אכברך והנה מנעה יהוה
 יב מכבוד: ויאמר בלעם אל-בלק
 הלא גם אל-מלאכה אשר-
 שלחת אלי דברתי לאמר:
 יג אם-יתן-לי בלק מלא ביתו
 כסף וזהב לא אוכל לעבר את-
 פני יהוה לעשות טובה או רעה
 מלפני אשר-ידבר יהוה אתו
 יד אדבר: ועתה הנני הולך לעמי
 לכה אינעף אשר יעשה העם
 הזה לעמך באחרית הימים:
 טו וישא משלו ויאמר נאם בלעם
 בנו בער ונאם הגבר שתם
 טז העין: נאם שמע אמרי-אל
 וידע דעת עליון מחזה שדי
 יז יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו
 ולא עתה אשורנו ולא קרוב
 דרך פוכב מיעקב וקם שבט
 מישראל ומחץ פאתו מואב
 יח וקרר פל-בני-שת: והיה
 אדום ירשה והיה ירשה שעיר
 יט איביו וישראל עשה חיל: וירד
 מיעקב והאביד שריד מעיר:
 כ וירא את-עמלק וישא משלו
 ויאמר ראשית גוים עמלק
 כא ואחריתו עדי אבד: וירא את-
 הקיני וישא משלו ויאמר
 איתן מושבך ושים בסלע קנה:
 כב כי אם-יהיה לבער קין עד-מה
 כג אשר תשבך: וישא משלו

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָכִים פָּתַח
 אֶהֱל מוֹעֵד: וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן־^{מפטיר}
 אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם
 מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ:
 וַיָּבֹא אַחֵר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־^ח
 הַקְּבָה וַיִּדְקַר אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־
 קִבְתָּהּ וְתַעֲצֹר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי הַמַּתִּים בַּמַּגֵּפָה
 אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף:

לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחֲרֹ־אֵף יְהוָה
 בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־^ד
 מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רֵאשֵׁי הָעָם
 וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לַיהוָה נֹגַד
 הַשֶּׁמֶשׁ וַיֹּשֶׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה
 מִיִּשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־^ה
 שַׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הַדָּגוּ אִישׁ
 אֶנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר:
 וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא
 וַיִּקְרַב אֶל־אֶחָיו אֶת־הַמְדִינֹת
 לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל־עַדְתּוֹ

וַיֹּאמֶר אוֹי מִי יַחֲיֶה מִשְׁמוֹ אֶל:
 וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעָנּוּ אֲשׁוּר
 וְעָנּוּ־עֵבֶר וְגַם־הוּא עָדִי אֲבֹד:
 וַיִּקָּם בְּלָעַם וַיִּלְךְ וַיֹּשֶׁב לְמִקְמוֹ
 וְגַם־בְּלַק הִלְךְ לְדַרְכּוֹ:

כֹּה א וַיֹּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיַּחֲל ס
 הָעָם לזִנוֹת אֶל־פְּנוֹת מוֹאָב:
 ב וַתִּקְרָאן לָעָם לזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן
 וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ
 ג לאלֹהֵיהֶן: וַיַּצְמִד יִשְׂרָאֵל